

Andrzej Sikorski, Maria Miśkiewicz

Dębczyno, woj. koszalińskie. Stanowisko 53

Informator Archeologiczny : badania 21, 113

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiał nie zmienia zasadniczo chronologii stanowiska, która zawiera się w fazach B₂-C₁ okresu rzymskiego.

Materiały znajdują się w Muzeum w Tomaszowie Maz.

Badania będą kontynuowane.

DĘBCZYNO
woj. koszalińskie
Stanowisko 53

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu
Instytut Prahistorii

Badania prowadzi: mgr Andrzej Sikorski i Maria Miśkiewicz. Finansował UAM w Poznaniu. Cztery sezon badawczy. Stanowisko wielokulturowe. Elementy kultur pucharów lejkowatych i amfor kulistych, osada: ludności kultury zachodniołużyckiej, kultury pomorskiej [?], kultury oksywskiej, kultury wielbarskiej, elementy grupy dębczyńskiej PGR, osada wczesnośredniowieczna VII [?] - VIII/IX w. Cmentarzysko z XI/XII - XIII w.

Badania kontynuowano w centralnym sektorze obiektu oraz w kierunku zachodnim i północnym i rozkopano powierzchnią 305 m².

Ogólnie wszystkie tw. stałe obiekty archeologiczne podzielić można na: /a/ obiekty związane z funkcjonowaniem cmentarzyska - 6 grobów, 2 drewniane konstrukcje nazienne /w zarysie zbliżone do kwadratu/ - ogrodzenie oraz 10 jam bezpośrednio sąsiadujących w pobliżu jam grobowych; /b/ obiekty łączone z pozostałościami obozowisk i/lub osad, egzystujących przed założeniem cmentarzyska - w sumie 60.

Osada

Znaleziska zaliczyć można do 7 jednostek kulturowych. Elementy kultury pucharów lejkowatych, kultury zachodniołużyckiej, kultury pomorskiej, grupy dębczyńskiej późnego okresu rzymskiego, kultury wczesnego i późnego średniowiecza poświadczane zostały wyłącznie przez inwentarz ceramiczny. Natomiast pozostałości obiektów i serie ceramiczne zaliczane do kultury oksywskiej i kultury wielbarskiej - zarejestrowano w zagęszczeniu północnym i zachodnim sektorze stanowiska. Brak zwartych obiektów, zniszczenie kilku obiektów przez wykopy jam grobowych oraz pewne przemieszczenia mechaniczne - szczególnie fragmentów ceramiki - utrudniają interpretację i rekonstrukcję osadnictwa.

Cmentarzysko

Zarejestrowano następujące 6 grobów szkieletowych. Groby podzielić można na dwie grupy: I/ - groby szkieletowe z naturalnym układem kostnym /obiekty 16, 18, 20, 21/ i II/ - grób z anormalnym układem anatomicznym szkieletu /obiekt 19/. Wszystkie groby zawierały kości osobników dojrzałych. W grupie I stwierdzono następujące elementy wyposażenia: /1/ monety /połówek krzyżówek, denary pomorskie/; /2/ nóż żelazny w skórzanej pochewce ozdobionej brązowym okuciem; /3/ osetka. 2 groby z tej grupy były bez wyposażenia. W grupie II, gdzie rozpoznano nienaturalne zaleganie czaszki na części ciemieniowej, zawierał: /1/ połówkę krzyżówki oraz w specjalnym pojemniku parciałym /2/ nóż żelazny w skórzanej pochewce z brązowym okuciem i /3/ fragmenty krzesiwa. Grób 19 - a więc z grupy II - i grób 18 bezpośrednio przylegały do siebie, z tym, że ten ostatni był "dortawiony", czyli był późniejszy. Dookoła wymienionych jam grobowych zbudowane zostało drewniane ogrodzenie, w zarysie zbliżone do kwadratu.

Można uważać, że zbadano jedynie wschodnią peryferyę nekropolii dębczyńskiej.

Materiały z badań przechowywane są w Instytucie Prahistorii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.